

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ניסים	שם פרטי: עדה
-----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מרינלי	בלועזית Marinelli	שם נעורים: לוי
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: עדה	בלועזית Ada	מין: ז / נ תאריך לידה: 6.9.1913
מקום לידה (ישוב, מחוז): פדובה	בלועזית Padova	ארץ לידה: איטליה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: Gemma Rietti	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שאול	בלועזית Paolo	שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פדובה	בלועזית Padova	ארץ המגורים: איטליה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: דוקטור	מקצוע לפני המלחמה: הוראה	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): Cunardo, Varese איטליה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: Cunardo איטליה	תאריך השחרור: 25.4.1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1970	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): Enotria

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בפדובה באיטליה. גדלתי במשפחה חמה עם סבא וסבתא. המשפחה הייתה מתבוללת אבל שמרה על מצוות עיקריות. למדתי בבית ספר עירוני מכיתה א' ועד י"ב וקיבלתי תעודת בגרות. באוניברסיטה למדתי מדעי הרוח ופילוסופיה. קיבלתי דוקטורט והתחלתי ללמד בכיתות תיכון. ביולי 1938 הממשלה הפשיסטית זרקה אותי מהעבודה. אחר כך פגשתי בחור מליבורנו שלמד בבית ספר לרבנים. התחתנו ב-10.7.1938. נולדה לנו ילדה והיינו שמחים, אבל כבר הרגשנו אווירה של עוינות. התחלנו לחשוב לאן ללכת ברגע של סכנה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

עברנו בכפרים מסביב לעיר פדובה בגלל הפצצות. כששמענו שהגרמנים תפסו את היהודים בגטו ברומא ושלחו אותם לגרמניה, הבנו שצריך ללכת למקום שבו לא יכירו אותנו ולא יידעו שאנחנו יהודים. ידידה של אחי, אנה סאלה, הציעה לנו לנסות לעבור לשווייץ. אני הייתי בחודש תשיעי להריון. איתנו היו אמי ואחותי, ונסענו כולנו לווריזזה ליד גבול שווייץ. הידידה ארגנה לנו את המעבר לגבול. בתי, שהייתה בת שלוש, פתאום לא רצתה לבוא. היא אמרה שאנחנו לוקחים אותה למות. ההתפרצות שלה הפחידה אותנו, ואיחרנו למפגש במעבר. אמרו לנו שמאוחר וסירבו להביא אותנו למקום. הציעו לנו לבוא יום למחרת, אבל היה יום שישי ובעלי סירב לנסוע. ובסוף מי שנסע באותו זמן נתפס ונהרג. כך אחי, שהיה בשווייץ, חשב שאנחנו מתים. היה כבר נובמבר 1943 והכל הדרכים לשווייץ היו סגורות. אז אנה סאלה הציעה להסתתר בחצר אצל איכרים גויים, הם לא ידעו שאנחנו יהודים. שם היינו חודשיים בתנאים קשים מאוד. בינתיים בערב ראש השנה ילדתי את בני באחד הכפרים שבהם הסתתרנו (פיובה די סאקו).

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ב-25.4.1945 נגמרה המלחמה, ונסענו לעיר הקרובה ביותר- מילנו. שם נשארנו חודש, לא היו מעברים. חזרנו לטריאסטה (העיירה שבה בעלי היה רב), לא מצאנו דירה ולא כסף. התגוררנו בבניין של הקהילה עד שהחיים הסתדרו. הילדים גדלו והלכו לבית ספר, לאט לאט החיים חזרו לשגרה. מאוד רצינו לעלות לארץ כדי שהילדים יגדלו בארץ. הראשונה שעלתה לארץ, בשנת 1959, הייתה בתי. היא הייתה בת 19 והיה לה תואר של מורה. היא נכנסה לבית ספר לאחיות בוויצו בתל אביב, התחתנה ונולדו לה שני ילדים. הבן למד רוקחות באוניברסיטה, התחתן עם מישהי יהודיה ועלה לארץ בשנת 1970. אני התאלמנתי באותה שנה ובספטמבר 1970 עליתי גם כן לארץ. הייתי בכפר חב"ד לעולים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

במקרה היה מקום פנוי להוראת איטלקית באוניברסיטת בר אילן. פנו אליי ובאתי ללמד. לימדתי באוניברסיטה 26 שנה ונהניתי מאוד מהעבודה. כולם התייחסו אליי מאוד יפה ולא לעגו לשגיאות שלי. עברתי לרמת גן בשנת 1970 עד שנת 2000 ואז עברתי לתל אביב.